

skab. Jeg tror, det kunde være hensigtsmæssig, at denne Centralabonnentforening, hvor man kan faa Kunderne i Tale, kunde opnaa Lejlighed til at blive hørt angaaende Indholdet af Koncessionen og Maksimaltaksterne, forinden de blive givne. Man vilde derigennem sikre sig mod eventuel senere Misfornøjelse.

Der er endelig endnu en Ting, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa, saa meget mere som den i de senere Dage har været omtalt i Bladene, det er den mindre tilfredsstillende Maade, hvorpaa Kalundborg—Aarhus-Farten i den senere Tid er bleven udført. Det ser efter Meddelelsen i Bladene ud, som om det gode Skib „Gylfe“, der har været sat ind i Farten, og som har bidraget til at gøre Routen mere behagelig og bekvem, er taget ud af Routen og skal sælges. Det vilde nu være særdeles heldigt, om et Skib som „Gylfe“ blev paa denne Route ledsaget af et andet lige saa godt; i Stedet for at det synes at dette Skib efter at være taget ud af Routen er blevet erstattet af det gamle Skib „Hebe“, som tidligere har gaaet der, og med hvilket Publikum, og med Rette, har været utilfreds, dels fordi det er temmelig lille til Routen, og mindre behageligt i uroligt Vejr, men ogsaa fordi det i den senere Tid gentagende skal være kommet for sent til Kalundborg, saaledes at Passagererne først have kunnet komme fra Kallundborg til Kjøbenhavn med det sidste Tog. Jeg tror, at denne Forbindelse mellem Kjøbenhavn, Sjælland og Jylland er saa vigtig, at man, saa længe den subventioneres med store Statsbidrag, burde sørge for, at disse Skibe blive saa gode som muligt. Det forekommer mig i øvrigt, at det ikke skulde lades ude af Sigte en Gang at overtage denne Route: Aarhus—Kalundborg som Statsroute og pleje den med Skibe, som gik baade om Dagen og om Natten. Hvis Planen om en Forbindelse over Femern gennem Holsten med den vestlige Del af Europa blev til noget i en nærmere Fremtid, kunde der maaske være Anledning til at nedlægge Korsør—Kieler-Routen, og saa vilde Statsskibene fra denne Route finde en udmærket Anvendelse paa Kalundborg—Aarhus Routen.

N. Jensen: Jeg har ønsket at knytte nogle Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 158, der, som bekendt, angaar en Bevilling af 50,000 Kr. til Oprettelse af en Krydsningsstation ved Hjulby mellem Nyborg og Ullerslev. Som det fremgaar af Bilagene er der til Begrundelse for denne

Krydsningsstation anført, at der navnlig er Trang til et saadant Anlæg paa den 10,8 Kilometer lange Banestrækning mellem Nyborg og Ullerslev. Det er nemlig den længste Afstand, der findes mellem to Stationer paa Fyn. Gennemsnitsafstanden mellem Stationerne paa Fyn er, hvis jeg ikke husker fejl, 0,6 Mil, medens den paa denne Strækning er tæt op ved 2 Mil. Der har derfor ogsaa gentagne Gange fra Beboerne været indsendt Andragende om, at der maatte blive oprettet en Holdeplads og Billetsalgssted paa det nævnte Sted. Hvorledes Folketinget har stillet sig over for et saadant Andragende, skal jeg tillade mig at oplyse ved at fremkomme med dette, at man i 1894—95 fra et Flertal i Finansudvalget foreslog bevilget et Beløb til Oprettelsen af en saadan Holdeplads. Men da Ministeren bestemt modsatte sig det, forinden det var nærmere undersøgt, blev Forslaget taget tilbage, og det kom ikke videre. Derefter indkom der et Andragende til Rigsdagen fra 314 Beboere i den nærmeste Omegn af Hjulby, og dette Andragende var anbefalet af Aunslev Sogneraad, Byraadet i Nyborg og Handelsforeningen sammesteds. Efter en Overvejelse i Finansudvalget blev det enstemmig indstillet til Tinget at foreslaa dette Andragende henvist til Ministerens nærmere Overvejelse, og ved Forhandlinger derom blev Resultatet, at Andragendet enstemmig med 84 Stemmer blev henvist til den ærede daværende Indenrigsminister. Imidlertid har det ikke vist sig, at man har kunnet faa denne i og for sig fornuftige Foranstaltning gennemført, og det glæder mig nu at se, at den højtærede Minister selv er fremkommen med det ovennævnte Forslag om en Bevilling til en saadan Krydsningsstation. Nu vil man jo se i Bemærkningerne, at det er paatænkt, at der skal være en Expedient til Stede paa denne Plads stadig, og der skal være en Vogter til Stede, altsaa skal der ogsaa bygges et Vogterhus, og naar dette er Tilfældet, forekommer det mig, at der ikke er noget, der var naturligere, end at man imødekom Ønskerne om en Holdeplads, der ere fremkomne fra en saa stor Del af Egnens Beboere, og som ere støttede fra saa mange Sider. Det forekommer mig ikke, at der derved vil blive lagt et for byrdefuldt Hverv paa vedkommende Ekspedient, der skal være der alligevel, og det har jo aldrig været Beboernes Mening at kræve, at hvert Tog skulde holde ved denne Plads. De ville være tilfredse, naar de lokale Tog fik Lejlighed til at standse, saa at de kunne faa